

Žalobce domáhal se na žalovaném z téže škodné události náhrady škody jednak žalobou C II 336/29, 1.323 Kč (útraty léčení, poškození šatů a kola, výpomoc v práci), jednak žalobou C II 337/29 5.000 Kč (bolestné). Obě žaloby zadal na okresním soudě v B. K námitce žalovaného soud první stolice obě žaloby odmítl pro věcnou nepříslušnost soudu. **Důvody:** Jest zjištěno, že v žalobách jde o částky z tohotéž skutkového a právního důvodu. Jest proto použití ustanovení § 55, druhá věta, j. n. a za účelem zjištění věcné příslušnosti soudu jest obě částky sečísti, při čemž jest bez významu, zda se uplatňují v téže žalobě, či ve dvou samostatných žalobách. Jelikož úhrnný peníz zažalovaných částek převyšuje 5.000 Kč, tedy hranici věcné příslušnosti soudu, bylo obě žaloby odmítnouti jakožto podané u věcně nepřislusného soudu. **Rekursní soud** zamítl námitku věcné nepříslušnosti. **Důvody:** Názoru prvního soudce, že jde u obou žalob o části jediné jistinné pohledávky, nelze přisvědčiti. Pro tento názor není důvodu. Z obou žalob vychází s určitostí na jevo, že jde o různé samostatné nároky, které se uplatňují žalující stranou těmito žalobami. V jednom případě požaduje žalující strana náhradu škody materiální, kdežto v druhém případě požaduje zaplacení bolestného. Již z rázu nároků lze seznati, že tyto nároky jsou docela různé, že se tedy první soudce také neprávem odvolával na ustanovení § 55 j. n. To stačí vlastně k doličení, že rekurs jest opodstatněn. Budiž jen ještě podotčeno, že rekursní soud nesdílí názor stěžovatelky, že nejde o týž skutkový a právní důvod pro veškeré tyto nároky, nýbrž že naopak jest toho mínění, že veškeré tyto nároky mají týž skutkový a právní důvod; neboť pro veškeré tyto nároky uplatňuje se v obou žalobách zavinění žalované strany. Že žalobkyně také uplatňuje nárok na bolestné, nemůže na tom nic změnit, poněvadž i tento spočívá na témž zavinění žalované strany.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Žalobkyně, utrpěvši úraz, jež podle jejího tvrzení zavinili žalovaní, domáhá se na nich z tohoto důvodu náhrady škody, a to žalobou C II 336/29 náhrady 823 Kč za útraty léčení, za opravu kola a za poškození šatů a náhrady 500 Kč za výpomoc v práci, a žalobou C II 337/29 náhrady 5.000 Kč bolestného. Podle toho nejde ani v tom ani v onom případě o části jistinné pohledávky, jakou jediné má na mysli předpis druhé věty § 55 j. n., nýbrž jde zřejmě o více nároků různých a samostatných, a nezáleží na tom, že vesměs spočívají na témže skutkovém a právním důvodu, když, jak uvedeno, nejsou částkami jistinné pohledávky.

Čís. 9721.

Sudiště podle § 99 j. n.

Žalobce, je-li sám dlužníkem žalovaného, může žalovati u svého obecného sudiště, nemůže však o takovouto pohledávku opíratí příslušnost pro žalobní nárok, jenž, bude-li uznán důvodným, bude přímým

záporem pohledávky žalovaného. Tak jest tomu, opírána-li místní příslušnost pro žalobu o vrácení kupní ceny z důvodu zrušení smlouvy pro správu o to, že žalovanému přísluší proti žalobci z téže smlouvy pohledávka na zbytek kupní ceny.

(Rozh. ze dne 13. března 1930, R I 128/30.)

Žalující tuzemská firma domáhala se na žalované cizozemské firmě vrácení kupní ceny z důvodu zrušení kupní smlouvy a opřela místní příslušnost tuzemského soudu o nárok žalované firmy proti žalobkyni na zaplacení zbytku kupní ceny. K námitce místní nepřislušnosti s o u d p r v é s t o l i c e žalobu odmítl. R e k u r s n í s o u d zamítl námitku místní nepřislušnosti.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y :

Není pochyby, že žalobce, je-li sám dlužníkem žalovaného, může, opíraje se o sudiště majetku, žalovati u svého obecného sudiště. Avšak žalobce nemůže o takovouto pohledávku opíratí příslušnost podle majetku pro žalobní nárok, jenž, bude-li uznán důvodným, bude přímým záporem pohledávky žalovaného, o niž příslušnost má býti opřena, jak jest tomu v souzeném případě. Žalobkyně se domáhá na žalované z důvodu správy, by — následkem zrušení kupní smlouvy pro vadnost věci vrátila kupní cenu s přísl., zejména i útraty montáže, pokud žalobkyně je dosud zapravila, a opírá místní příslušnost o to, že žalované přísluší z téže smlouvy proti žalobkyni zbytková pohledávka na část příslušenství tržové ceny (nezaplacený zbytek útrat za montáž). Jest jasno, že tvrzení o jsoucnosti této pohledávky, již žalobkyně neuznává jako samostatný svůj dluh nezávislý na výsledku sporu, bude vyvráceno, setká-li se jinak žaloba ve věci samé s úspěchem. Bude-li totiž uznáno na vrácení kupní ceny s příslušenstvím pro zrušení kupní smlouvy, bude tím zároveň — alespoň nepřímou — též uznáno, že ani ona zbytková pohledávka příslušenství kupní ceny není po právu. Nesejde na tom, že se žalobkyně tohoto výroku výslovně nedomáhá, neboť tím se na nerozlučné vnitřní souvislosti a nesrovnalosti obou nároků nic nemění. Neprávem se rekursní soud odvolává pro opačný svůj názor na rozhodnutí čís. 2475 sb. n. s., neboť jeho skutkový základ se od souzeného případu liší jednak v tom, že nárok, o nějž místní příslušnost byla tam opřena, byl žalovanému proti žalobci pravoplatně prisouzen, jednak v tom, že žalobce se nedomáhal zrušení smlouvy, z níž onen nárok prýštil, nýbrž se domáhal vzájemného plnění odpůrcova, tudíž trval na její jsoucnosti.

Čís. 9722.

Odesílatel ručí dráze za škodu, jež byla způsobena při skládání na nádražní rampě zboží, podávaného odesílatelovými zřízenci k přepravě dráhou.

(Rozh. ze dne 13. března 1930, Rv I 1216/29.)